

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av konventionen om tryggnade av det immateriella kulturarvet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner konventionen om tryggnade av det immateriella kulturarvet.

Syftet med konventionen är att främja tryggnaden av det immateriella kulturarvet, säkerställa att berörda lokalsamhällens, grupper och enskilda personers immateriella kulturarv respekteras, höja medvetandet på lokal, nationell och internationell nivå om det immateriella kulturarvets betydelse och därigenom även främja den ömsesidiga förståelsen samt erbjuda internationellt samarbete och bistånd.

Konventionen förutsätter att parterna vidtar åtgärder i enlighet med konventionens bestämmelser, däribland bevarande, identifiering och dokumentering av och förteckningar över det immateriella kulturarvet samt forskning, skydd och bistånd i syfte att främja det immateriella kulturarvet. Därutöver ska par-

terna erbjuda utbildning och forskning i det immateriella kulturarvet samt främja samarbetet mellan olika aktörer nationellt och internationellt.

Genom konventionen har det upprättats en fond inom Unesco för att främja det immateriella kulturarvet, till vilken varje part förbinder sig att minst vartannat år betala ett belopp som uppgår till en procent av ifrågavarande stats årliga medlemsavgift till Unesco.

Konventionen trädde i kraft 2006, efter att 30 stater som är medlemmar i Unesco hade satt den i kraft. För Finlands del sätts konventionen i kraft tre månader efter att godkännandeinstrumentet deponerats hos Unescos generaldirektör. Propositionen hänför sig till regeringens budgetproposition för 2013 och avses bli behandlad i samband med den.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING	3
2 NULÄGE	3
2.1 Beredningen av konventionen och Finlands ställningstagande under förhandlingarna...	3
2.2 Läget för konventionen i Finland och Finlands nuvarande position	4
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	5
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	6
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	6
DETALJMOTIVERING	7
1 KONVENTIONENS INNEHÅLL SAMT FÖRHÅLLET TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	7
I Allmänna principer	7
II Konventionens organ	8
III Tryggande av det immateriella kulturarvet på nationell nivå	8
IV Tryggandet av det immateriella kulturarvet på internationell nivå	9
V Internationellt samarbete och bistånd	9
VI Fond för det immateriella kulturarvet	10
VII Rapporter	11
VIII Övergångsbestämmelse	11
IX Slutbestämmelser	11
2 IKRAFTTRÄDANDE	12
3 BEHOV AV RIKSDAGENS GODKÄNNANDE SAMT BEHANDLINGSORDNING	12
BILAGA	14

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

I det immateriella kulturarvet ingår företeelser som nedärvs från tidigare generationer och bevaras levande. Sådana uttryck kan bestå av muntliga traditioner, scenkonst, sociala sedvänjor, riter och högtider, kunskap och färdigheter samt kunskap och sedvänjor rörande naturen och universum. Utgående från dessa kan det uppstå föremål, som arbetsredskap och hantverk, olika uttryck som visor, diktning, danser, eller sociala företeelser, så som lekar och maträtter eller sätt att tillreda maten på.

Förståelsen för denna typs kulturarv underlättas genom interkulturell dialog och ökar respekten för olika levnadssätt människor emellan. Att göra det känt är viktigt, ifall kunskaper och färdigheter på så vis nedärvs från generation till generation. Särskilt viktigt är det för en fungerande samlevnad mellan olika minoriteter och majoritetsbefolkningen.

Bevarandet av uttryck för det immateriella kulturarvet kan också utsättas för hot, och i sådana fall krävs särskilda åtgärder för att säkerställa det.

År 2003 antog FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur, Unesco, vid sin 32:a generalkonferens konventionen om tryggande av det immateriella kulturarvet. Syfte med konventionen är att främja tryggheten av det immateriella kulturarvet, säkerställa att berörda lokala samhällens, grupper och enskilda personers immateriella kulturarv respekteras, höja medvetandet på lokal, nationell och internationell nivå om det immateriella kulturarvets betydelse och säkerställa uppskattningen av det samt främja internationellt samarbete och bistånd.

2 Nuläge

2.1 Beredningen av konventionen och Finlands ställningstagande under förhandlingarna

Inom Unesco började man på 1980- och 1990-talet fästa allt mer uppmärksamhet vid tryggande av det immateriella kulturarvet, eftersom man inte ansåg att internationella konventioner och rekommendationer gav ett tillräckligt heltäckande skydd. Särskilt ansåg man att immateriella uttryck, såsom traditionella sedvänjor, dans- och musikframträdanden, ålderdomliga ritualer samt över huvudtaget alla sådana uttryck som i allmänhet anses vara starkt traditions- eller kulturbundna inte ägnats tillräckligt med uppmärksamhet och skydd.

Unesco utarbetade rekommendationer för värnet av folklig och traditionell kultur 1989, och 1998 beslöt Unescos styrelse att börja förklara vissa kulturarv och kulturella uttryck för mästerverk inom det immateriella kulturarvet ("Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity").

Beslutet om att inleda beredningen av konventionen om tryggande av det immateriella kulturarvet fattades år 2001, vid Unescos generalkonferens 32:a session.

Konventionen bereddes vid kongressen för regeringarna interna experter 2002 respektive 2003. I beredningen utgick man från Unescos konvention om skyddande av världens kultur- och naturarv från 1972, nedan kallad världsarvskonventionen.

I syfte att formulera Finlands ståndpunkt år 2002 hade undervisningsministeriet samma år begärt skriftliga kommentarer av sakkunniga på kulturens område och arrangerat ett diskussionstillfälle om frågan. I diskussionen

deltog företrädare för utrikesministeriet, institutionerna för folkloristik och privaträtt vid Helsingfors universitet, Museiverket, Centralkommissionen för konst, Suomen kirjallisuuden seura (Finska litteratursällskapet) och Finlands Unesco-kommitté.

På basis av kommentarerna utformades förhandlingspositionen, som utgick från fyra centrala frågor. En bindande internationell konvention ansågs inte vara en bra utgångspunkt för att trygga det immateriella kulturarvet, och inte heller ansågs världsarvskonventionen utgöra någon bra modell. En förteckning över det immateriella kulturarvet ansågs inte utgöra en tillräcklig skyddsåtgärd, och den föreslagna förvaltningsmekanismen utsattes för skarp kritik. Därtill innehöll utkastet till konvention många brister i fråga om betydande skyddsaspekter, såsom dokumentering, forskning och arkivering samt åtgärder ägnade att bidra till dynamisk och skapande kulturell verksamhet. Vid Unescos mellanstatliga expertkongress understöddes utkastet av Japan och en rad länder i Asien, Afrika och Stilla havsregionen. Dessa ansåg att en förteckning (den s.k. ”förteckningen över mästerverk”) vore det bästa sättet att stödja det immateriella kulturarvet.

Utkastet kritiserades av Kanada, Australien, Storbritannien och USA, som deltog i förhandlingarna i egenskap av observatör, samt av alla de nordiska länderna. Det centrala elementet i kritiken utgjordes av samma synpunkter som kritiken från Finlands sida. Skyddandet av det immateriella kulturarvet ingår i de föreskrivna metoderna för insamling av existerande kulturarv och i främjandet av verksamheten vid arkiv, museer och bibliotek.

Finland motsatte sig även en obligatorisk avgift för konventionsstaterna, och understödde förslaget om att finansieringen av införandet av konventionen bör ske över Unescos allmänna budget och genom frivilliga avgifter för medlemsländerna.

Vid Unescos 32:a generalkonferens år 2003 var Finland inte övertygat om att konventionen behövdes, och iakttog en avvaktande hållning. I likhet med Tyskland och vissa andra länder lade Finland ner sin röst.

Enligt artikel 4. 4 i Unescos grundstadga ska varje land inom ett års tid för berörda

myndigheter i respektive medlemsstat framlägga sådana fördrag och rekommendationer som har godkänts av generalkonferensen.

År 2004 meddelande undervisningsministeriet dem som berett ärendet samt andra berörda centrala parter, att Finland tillsvidare inte inleder sådana åtgärder som syftar till en ratificering av konventionen. Avsikten var att inhämta kunskap om genomförandet av konventionen och hur den fungerat från sådana länder som hade anslutit sig till den samt internationellt, och längre fram återkomma till frågan om en ratificering.

2.2 Läget för konventionen i Finland och Finlands nuvarande position

Hittills har konventionen ratificerats av 143 länder, inklusive flera europeiska länder och de nordiska länderna förutom Finland, samt av Indien, Kina och Japan. Stora delar av de asiatiska, afrikanska och sydamerikanska länderna har även anslutit sig till konventionen.

Bland Europeiska unionens medlemsstater har förutom Finland inte heller Nederländerna, Irland, Storbritannien eller Tyskland ratificerat konventionen, och bland utomeuropeiska länder inte heller Australien, Kanada eller Förenta staterna. Tyskland förbereder som bäst en ratificering. Inte heller Ryssland har anslutit sig till konventionen.

På senaste år verkar flera finländska experters åsikt angående behovet av och nyttan med konventionen ha förändrats i positiv riktning.

År 2010 samlade undervisnings- och kulturministeriet in uppgifter om förfaranden och erfarenheter från länder som ratificerat avtalet. Till enkäten utvaldes tolv länder utgående från hur representativa de är geografiskt sett: bland Europas länder valdes Österrike, Frankrike, Schweiz, Estland och Ungern, i Sydamerika Brasilien, Mexiko och Peru, i Afrika Moçambique och Namibia, i Mellanöstern Libanon och i Asien Republiken Korea. Fyra europeiska länder samt Republiken Korea besvarade enkäten. Därtill utnyttjades svaren i motsvarande enkät som Schweiz lätit utföra 2008 och 2010.

Utgående från detta material kan konstateras att genomförandet av konventionen under

årens lopp blivit mer mångsidigt och de gemensamma målen tydligare. I allmänhet är det antingen respektive lands kultur- eller motsvarande ministerium, eller redan befintliga statliga eller icke-statliga expertorganisationer som svarar för genomförandet av konventionen. Gällande lagstiftning om tryggnad av kulturarvet eller annan lagstiftning i denna fråga har inte behövt ändras. I regel har länderna utarbetat rådgivande anvisningar och handböcker i syfte att genomföra tryggnaden av det immateriella kulturarvet. Informationen har skötts elektroniskt, och förteckningarna har bland annat publicerats i elektronisk form inom olika nätverk. Det förekommer gradvisa variationer i resurserna som anvisas för genomförandet av konventionen i olika stater. Minimikostnaderna för genomförandet har gått på ca 200 000 euro, och maximalt har kostnaderna uppgått till flera miljoner euro.

Våren 2011 ordnade undervisnings- och kulturministeriet en diskussion och ett hörande som riktade sig till sakkunniga i fråga om konventionen och om ett eventuellt sätandet i kraft av den för Finlands del. Till evenemanget inbjöds ett heltäckande antal utomstående experter.

I diskussionen anfördes att man i Finland inte dokumenterat, arkiverat eller forskat systematiskt i det immateriella kulturarvet. Särskilt oroväckande ansågs den vikande hantverksskickligheten samt bevarandet av dialekterna.

Experterna ansåg att genomförandet av konventionen vore en viktig identitetsstärkande faktor såväl nationellt som med hänsyn till olika befolkningsgrupper. Därtill skulle genomförandet av konventionen stärka medborgarsamhällets betydelse och eventuellt ha en positiv inverkan på vissa enskilda personers liv. Dessutom anfördes att man bör understryka frivilligorganisationernas betydelsefulla roll för genomförandet av konventionen och för att bevara det immateriella kulturarvet levande. I inläggen underströks bland annat att det inom samekulturen i Finland finns immateriellt kulturarv som är hotat. Genomförandet av konventionen skulle också ge en positiv signal angående kulturarvets betydelse i en global omgivning.

Experterna understödde och ville påskynda att konventionen sätts i kraft. Det rådde enighet om att Finland inte har tillräckliga skäl för att avstå från att ratificera konventionen.

Andra viktiga internationella konventioner inom delvis samma område Finland har anslutit sig till är 1972 års Unescos konvention om skydd för världens kultur- och naturarv (FördrS 19/1987), 2005 års Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck (FördrS 16/2007), inom ramen för Europarådet 1954 års Europeiska kulturkonvention (FördrS 6/1970) samt fördraget mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om kulturellt samarbete (FördrS 60/1971).

Finland har inte ingått några bilaterala fördrag på detta område.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att sätta konventionen i kraft för Finlands del. Målet är att inleda genomförandet av konventionen inom år 2013.

I enlighet med konventionens centrala syften ska parterna trygga och identifiera det immateriella kulturarvet, dokumentera och uppgöra förteckningar över det samt forska i, bevara och stödja det. Därtill ska varje part erbjuda utbildning i och utredningar över det immateriella kulturarvet samt nationellt och internationellt bistånd.

I konventionen definieras de förfaranden för uppgörande av förteckningar över det immateriella kulturarvet på nationell nivå som regelbundet ska aktualiseras samt förteckningen över immateriellt kulturarv som är hotat på internationell nivå.

Genom konventionen har det upprättas en "Fond för det immateriella kulturarvet" dit parterna enligt konventionen varantannat år ska betala ett bidrag som uppgår till ett belopp som fastställs av en sådan generalförsamling som avses i artikel 4. Avgiften ska uppgå till högst en procent av det bidrag som ifrågavarande stat betalar till Unesco. I samband med att konventionen sätts i kraft kan en part emellertid uppge, att betalningen inte är bindande. Enligt konventionen ska de parter som uppgett detta dock varantannat år betala en

i praktiken lika stor avgift till fonden som om en sådan förklaring inte hade gjorts. Ingen part har avgett en dylik förklaring. Inte heller för Finlands del föreslås någon förklaring av detta slag.

4 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inga omedelbara ekonomiska konsekvenser.

Propositionens ekonomiska konsekvenser gäller sättandet i kraft av konventionen samt förpliktelsen enligt artikel 26, att betala till fonden för det immateriella kulturarvet ett belopp som uppgår till en procent av Finlands årliga medlemsavgift till Unesco.

Finlands årliga bidrag till Unesco är cirka 1 600 000 euro. Det belopp som minst vartannat år ska betalas till fonden uppgår till uppskattningsvis cirka 16 000 euro. Enligt propositionen hänförs de ekonomiska konsekvenserna till moment 29.01.66. i statsbudgeten, Finansiella bidrag till internationella organisationer.

De årliga kostnaderna för att genomföra de åtgärder som krävs för att försätta konventionen i kraft uppgår till uppskattningsvis 124 000 euro. Uppskattningen baserar sig på uppgifter från andra länder angående genomförandet av dokumentering, arkivering och forskning i samt information om det immateriella kulturarvet. Enligt förlaget hänförs kostnaderna för att sätta konventionen i kraft till statsbudgetens moment 29.80.50. Vissa understöd.

Därtill kan parterna enligt artikel 27 i konventionen även betala ett frivilligt ytterligare bidrag till fonden. Dylika bidrag ska vilket kommittén i god tid informeras om. Enligt

undervisnings- och kulturministeriets bedömning behöver Finland i det här skedet inte nödvändigtvis betala ett sådant frivilligt ytterligare bidrag. Till denna del anses propositionen således inte föranleda några ekonomiska konsekvenser för statsbudgeten.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid undervisnings- och kulturministeriet. I beredningskedet har man beaktat de synpunkter som framförts av sakkunniga under den diskussion och det hörande som anordnades för dem den 15 februari 2011. I hörandet deltog experter från jord- och skogsbruksministeriet, miljöministeriet, Riksarkivet, Riksarkivets audiovisuella arkiv, Nationalbiblioteket, Forskningscentralen för de inhemska språken, Museiverket, Forststyrelsen, Institutet för framtidsforskning vid Åbo universitet, Jyväskylä universitet, Sibelius-Akademien, Folklore Suomi Finland r.f., Kalevalaseura-säätiö (stiftelsen Kalevalaseura), Suomen kirjailijaliitto r.y. (Finska Författarförbundet), Luovien alojen verkosto (Nätverket för skapande konst), Sametinget, Suomalaisen Kirjallisuuden Seura (Finska Litteratursällskapet), Antropologiska sällskapet i Finland r.f., Finlands museiförbund r.f., Finlands teatrar r.f. och Finlands Unesco-kommission.

Beredningen har även inkluderat diskussioner med tjänstemän vid justitieministeriet, utrikesministeriet och finansministeriet. De kommentarer som därvid förts fram har tagits i beaktande.

På grund av de höranden som ordnats under beredningen har det inte ansetts nödvändigt att ordna ett separat remissförfarande.

DETALJMOTIVERING

1 Konventionens innehåll samt förhållandet till lagstiftningen i Finland

Inledning. I konventionens inledande stycken förklaras det immateriella kulturarvet vara av stor betydelse för den kulturella mångfalden och en garanti för hållbar utveckling. Vidare framhävs att det finns ett starkt ömsesidigt beroende mellan det immateriella kulturarvet och det materiella kultur- och naturarvet. I inledningen erinras dessutom om världsomfattande hot mot det immateriella kulturarvet i form av den pågående globaliseringen, samhällseliga och sociala förändringar samt intolerans.

I de inledande styckena erkänns också lokalsamhällenas – särskilt ursprungsbefolkningarnas lokalsamhällens, grupper och enskilda personers betydelse - för att trygga, bevara, underhålla och omskapa det immateriella kulturarvet. Att understöda sådan verksamhet anses särskilt viktigt, liksom att därigenom berika den kulturella mångfalden och den mänskliga kreativiteten.

I Allmänna principer

Artikel 1. Mål. I artikeln anges konventionens syften, varav det viktigaste är tryggandet av det immateriella kulturarvet. Därutöver syftar konventionen till att säkerställa att berörda lokalsamhällens, grupper och en-

skilda personers immateriella kulturarv respekteras, höja medvetandet på lokal, nationell och internationell nivå om det immateriella kulturarvet samt erbjuda internationellt samarbete och bistånd i syfte att trygga det immateriella kulturarvet samt försäkra sig om allmänhetens förståelse.

Artikel 2. Definitioner. I artikeln definieras vad som avses med immateriellt kulturarv, inom vilka områden det främst förekommer, tryggandet av det, konventionsstaterna samt sådana territorier som enligt artikel 33 kan ansluta sig till konventionen.

Enligt artikel 2.1 avses med ”immateriellt kulturarv” sedvänjor, framställningar, uttryck, kunskap, färdigheter - liksom tillhörande tillvägagångssätt, artefakter och kulturella miljöer - som lokal samhällen, grupper och i vissa fall enskilda personer erkänner som en del av sitt kulturarv. Detta kulturarv, som överförs från generation till generation, omskapas ständigt av lokalsamhällen och grupper i samspel med omgivningen och naturen och i förhållande till historien.

Enligt artikel 2.2. kommer det immateriella kulturarvet bland annat till uttryck i muntliga traditioner och uttryck, scenkonsterna, sociala sedvänjor, riter och högtider, kunskap och sedvänjor rörande naturen och universum samt i traditionell hantverksskicklighet.

Enligt artikel 2.3. avses med ”tryggande” åtgärder som syftar till att säkerställa det immateriella kulturarvets fortbestånd. Här

ingår identifiering, dokumentering, forskning, bevarande, skydd, främjande och överföring, särskilt genom utbildning, samt förnyelse av detta arv.

Enligt artikel 2.4. avses med ”parter” en stat som är förbunden av denna konvention och mellan vilka konventionen satts i kraft.

Enligt artikel 2.5 gäller konventionen till tillämpliga delar sådana territorier som avses i artikel 33. Således avses med ”konventionsstater” även dessa territorier.

Artikel 3. Förhållande till andra internationella instrument. Enligt denna artikel ska ingen bestämmelse i denna konvention tolkas så att den på minsta sätt a) förändrar statusen för eller minskar skyddsnivån enligt 1972 års konvention om skydd för världens kultur- och naturarv för objekt som ingår i världsarvet b) påverkar en konventionsstats rättigheter och skyldigheter med avseende på immateriella rättigheter eller utnyttjande av natur- eller miljöresurser.

II Konventionens organ

Artiklarna 4—10 innehåller bestämmelser om konventionens organ och deras verksamhet. Till dem hör konventionsstaternas generalförsamling, som svarar för verkställigheten av konventionen samt en mellanstatlig kommitté för tryggnad av det immateriella kulturarvet. Kommittén består av 18 medlemmar som väljs av generalförsamlingen och den bistås av Unescos sekretariat.

III Tryggnad av det immateriella kulturarvet på nationell nivå

Artikel 11—15 innehåller sådana åtgärder på nationell nivå som parterna förbundit sig att vidta. Där ingår säkerställandet av det immateriella kulturarvet genom att upprätta förteckningar över samt dokumentera och forska i det immateriella kulturarvet och utse ett eller flera organ som svarar för ovan nämnda uppgifter. I Finlands lagstiftning regleras skyddet av kulturarvet samt museiväsendet på allmän nivå i lagen om Museiverket (282/2004) och i museilagen (729/1992). I arkivlagen (831/1994) föreskrivs om arkivbildare, arkivverket och arkivfunktionen.

Artikel 11. Parternas uppgifter. Enligt artikel 11 punkt a ska varje part vidta nödvändiga åtgärder i syfte att säkerställa tryggnaden av det immateriella kulturarv som finns inom dess territorium.

Enligt artikel 11 punkt b ingår i åtgärder för att trygga det immateriella kulturarvet att identifiera och definiera de olika inslag av immateriellt kulturarv som finns inom statens territorium i samråd med lokalsamhällen, grupper och berörda icke-statliga organisationer.

Artikel 12. Förteckningar. Enligt artikel 12.1 ska varje part upprätta minst en förteckning över det kulturarv som finns inom dess territorium. Dessa förteckningar ska aktualiseras regelbundet och vederbörliga uppgifter om den ska ingå i de rapporter som avges till kommittén.

Finland är förpliktigt att i de rapporter som lämnas in till den mellanstatliga kommittén bifoga sådana förteckningar som avses i denna artikel vid de tidpunkter kommittén fastställer.

Artikel 13. Övriga åtgärder för tryggnad av det immateriella kulturarvet. Artikel 13 innehåller övriga åtgärder för att trygga det immateriella kulturarvet, vilka varje part ska sträva efter att vidta inom sitt territorium, även om konventionen inte direkt förpliktar till det.

Till dessa åtgärder hör att: a) bedriva en politik som syftar till att främja det immateriella kulturarvet i allmänhet b) inrätta ett eller flera organ som är nödvändiga för tryggnaden av det immateriella kulturarvet c) främja vetenskapliga, tekniska och konstnärliga undersökningar och forskningsmetoder kring det immateriella kulturarvet, särskilt i fråga om sådant arv som är hotat samt d) vidta lämpliga rättsliga, tekniska, administrativa och ekonomiska åtgärder som syftar till främjandet av eller satsningar på ett effektivt tryggnad av det immateriella kulturarvet. Till sistnämnda åtgärder hör satsningar på att främja de organ som hanterar och överför det immateriella kulturarvet, säkerställa tillgängligheten till kulturarvet samtidigt som sedvanan beträffande tillgängligheten respekteras och inrätta organ för dokumentation av det immateriella kulturarvet.

Artikel 14. Utbildning, medvetandegörande samt kapacitetsuppbyggnad. I artikeln ingår bestämmelser om satsningar på utbildning om, medvetandegörande av och kapacitetsuppbyggnad som sammanhänger med det immateriella kulturarvet, vilka parterna ska sträva efter med alla lämpliga medel.

Enligt artikel 14 punkt a ska parterna sträva efter att säkerställa erkännandet av, respekten för och främjandet av det immateriella kulturarvet genom utbildning, medvetandegörande och information som riktar sig till allmänheten, särskilda utbildningsprogram om det immateriella kulturarvet för inom särskilt berörda lokalsamhällen och grupper samt genom aktiviteter för kapacitetsuppbyggnad i syfte att trygga det immateriella kulturarvet, särskilt bevarandefrågor och forskning samt genom informella metoder för kunskapsöverföring.

Enligt artikel 14 punkt b ska parterna sträva att hålla allmänheten informerad om de faror som hotar det immateriella kulturarvet och om de aktiviteter som pågår i syfte att trygga detta arv.

Enligt artikel 14 punkt c ska parterna eftersträva att främja utbildning i syfte att skydda sådana natur- och minnesmiljöer som behövs för att det immateriella kulturarvet ska kunna komma till uttryck.

Artikel 15. Lokalsamhällens, grupper och enskilda personers deltagande. Enligt artikeln ska varje part, inom ramen för sina åtgärder för att trygga det immateriella kulturarvet, arbeta aktivt för att lokalsamhällen, grupper och, i tillämpliga fall, enskilda personer som skapar, underhåller och överför detta arv ska vara delaktiga och ges inflytande i dess hantering.

IV Tryggandet av det immateriella kulturarvet på internationell nivå

Artikel 16. En representativ förteckning över mänsklighetens immateriella kulturarv. Enligt artikel 16.1. ska den mellanstatliga kommittén på förslag av berörda parter upprätta, aktualisera och offentliggöra en representativ förteckning över mänsklighetens immateriella kulturarv, för att detta arv ska bli mer synligt och för att höja medvetenhe-

ten om dess betydelse samt för att främja en dialog där kulturell mångfald respekteras.

Enligt artikel 16.2. ska kriterierna för upprättandet, aktualiseringen och offentliggörandet av förteckningen underställas generalförsamlingen för godkännande.

Artikel 17. Förteckning över det immateriella kulturarvet vars tryggande kräver omedelbara åtgärder. Enligt artikel 17. 1—3 ska den mellanstatliga kommittén upprätta, aktualisera och offentliggöra en förteckning över immateriella kulturarv som kräver omedelbara åtgärder och ta upp det i förteckningen på begäran av den berörda parten. Också kriterierna för uppgörandet, aktualiseringen och offentliggörandet av denna förteckning ska underställas generalförsamlingen för godkännande.

Enligt artikel 17.3. får kommittén vid fall som kräver ytterst brådskande åtgärder i samråd med den berörda parten ta upp ett uttryck för det berörda kulturarvet i en sådan förteckning. Ett villkor är att generalförsamlingen på förslag av kommittén har godkänt de objektiva kriterierna för att ta upp sådana brådskande uttryck i denna förteckning.

Artikel 18. Program, projekt och aktiviteter för tryggandet av det immateriella kulturarvet. Enligt artikeln kan kommittén regelbundet välja ut och främja sådana nationella och regionala program, projekt och aktiviteter för tryggandet av det immateriella kulturarvet som den anser leva upp bäst till denna konventions principer och syften med beaktande av utvecklingsländernas särskilda behov.

V Internationellt samarbete och bistånd

Artikel 19—24 gäller internationellt samarbete och bistånd samt dess utformning och villkor.

Artikel 19. Samarbete. I artikeln ingår bestämmelser om vad det internationella samarbetet bör innefatta för att uppnå syftet med konventionen samt om upprättandet av en mekanism för internationellt bistånd inom ramen för konventionen. Vidare framhävs att tryggandet av det immateriella kulturarvet är av synnerligen betydelsefullt och av allmänt intresse för mänskligheten, samt att parterna

förbinder sig till samarbete på bilateral, regional och internationell nivå.

Artikel 20. *Det internationella biståndets ändamål.* Artikeln definierar de ändamål, för vilka kommittén får bevilja internationellt bistånd. Enligt artikeln får internationellt bistånd lämnas i syfte att trygga sådant arv som är upptaget i förteckningen över immateriellt kulturarv och som kräver brådskanie skyddsåtgärder, för upprättande av förteckningar enligt artikel 11 och 12 samt för program, projekt och aktiviteter som utförs på nationell eller regional nivå i syfte att trygga det immateriella kulturarvet.

Artikel 21. *Former för internationellt bistånd.* Kommittén kan bevilja en konventionsstat bistånd i form av utredningar om olika aspekter av tryggnade, tillhandahållande av experter och yrkesutövare, personalutbildning, utarbetande av normer för dokumentering och bevarande eller angående ekonomiskt och tekniskt bistånd eller andra former av ekonomiskt och tekniskt bistånd, som i form av lån till låg ränta och donationer.

Artikel 22. *Villkor för internationellt bistånd.* Kommittén ska utveckla ett förfarande för prövning av framställningar om bistånd och ange vilka uppgifter som ska ingå i dessa. I brådskanie fall ska framställningar om bistånd behandlas med förtur. Kommittén ska be om de utredningar och utlåtanden som bedöms vara nödvändiga för beslutsfattandet.

Artikel 23. *Framställningar om internationellt bistånd.* En part får göra en framställning till kommittén om internationellt bistånd för att trygga det immateriella kulturarv som finns inom dess territorium. En sådan framställning får också göras gemensamt av två eller flera konventionsstater.

Artikel 24. Mottagande parter roll. Den mottagande parten ska i regel bidra till kostnaderna för de åtgärder tryggnandet ger upphov till samt rapportera till kommittén om hur det bistånd som mottagits har använts.

VI Fond för det immateriella kulturarvet

Artikel 25. *Fondens struktur och tillgångar.* Enligt artikel 25.1 upprättas genom denna

konvention en "Fond för tryggnade av det immateriella kulturarvet".

Enligt artikel 25.2 ska fonden bestå av fondmedel enligt Unescos finansreglemente.

Enligt artikel 25.3 ska fondens tillgångar bland annat bestå av bidrag från konventionsstaterna, medel som anvisats för ändamålet av Unescos generalkonferens, bidrag, donationer eller legat från andra stater eller från organisationer och program i Förenta nationernas regi, samt från andra privata organ eller enskilda personer.

Enligt artikel 25.4 ska beslut om kommitténs användning av tillgångarna fattas på grundval av riktlinjer antagna av generalförsamlingen.

Enligt artikel 25.5 får kommittén godkänna bidrag och andra former av bistånd för särskilda ändamål för sådana projekt som godkänts av kommittén.

Enligt artikel 25.6 får bidrag till fonden inte förenas med politiska, ekonomiska eller andra villkor som är oförenliga med konventionens syften.

Artikel 26. *Parternas bidrag till fonden.* Enligt artikel 26.1 ska parterna minst vartannat år till fonden betala ett bidrag, vars storlek ska fastställas av generalförsamlingen. Beslutet ska fattas med enkel majoritet. Beloppet ska fastställas till en lika stor procentuell andel för samtliga parter, och beloppet får uppgå till högst en procent av respektive stats ordinarie bidrag till Unesco.

Enligt artikel 26.2 kan varje part dock i samband med att konventionen sätts i kraft förklara att den inte ska vara bunden av avgiften enligt artikel 1.1.

De parter som avgivit en förklaring enligt punkt 2 i denna artikel ska dock regelbundet, minst vartannat år, betala en avgift till ett belopp som i möjligaste mån motsvarar de bidrag de skulle ha betalat om de hade varit bundna av villkoren i punkt 1.

Enligt artikel 26.5 kan en konventionsstat som har bidrag för det löpande året eller för det omedelbart föregående kalenderåret dock inte kunna väljas till medlem av kommittén.

Ingen part har avgivit en sådan förklaring som avses i punkt 2. Med tanke på det internationella samarbetet och det allmänna bästa vore det inte heller ändamålsenligt att Finland skulle avge en sådan förklaring. Dessut-

om bör det observeras att bestämmelsen i punkt 4 i praktiken innebär ett krav på att betala ett bidrag till motsvarande belopp också ifall en sådan förklaring avges.

Artikel 27. *Frivilliga ytterligare bidrag till fonden.* Enligt artikeln ska parter som önskar lämna frivilliga bidrag så snart som möjligt meddela detta till kommittén.

Artikel 28. *Internationella insamlingskampanjer.* Enligt artikeln ska parterna såvitt det är möjligt stödja internationella insamlingskampanjer som anordnas till förmån för fonden under beskydd av Unesco.

VII Rapporter

Artikel 29. *Rapporter från konventionsstaterna.* Parterna ska vid de tidpunkter kommittén bestämmer avge rapport till kommittén om de lagstiftande och andra åtgärder som vidtagits för denna konventions tillämpning.

Artikel 30. *Rapporter från kommittén.* Kommittén ska, med utgångspunkt i sin verksamhet och på grundval av konventionsstaternas rapporter enligt artikel 29, avge rapport till generalförsamlingen vid varje möte. Unescos generalkonferens ska också tillställas denna rapport.

VIII Övergångsbestämmelse

Artikel 31. *Förhållandet till förklaringen om mästerverk som ingår i mänsklighetens muntliga och immateriella kulturarv.* Enligt artikeln ska kommittén, innan konventionen träder i kraft, ta upp de mästerverk som i förteckningen över mänsklighetens immateriella kulturarv förklarats ingå i mänsklighetens muntliga och immateriella kulturarv.

Enligt artikeln ska detta inte på något sätt påverka kriterierna för framtida upptaganden som beslutas enligt artikel 16.2.

Inga ytterligare förklaringar kommer att göras efter denna konventions ikraftträdande.

IX Slutbestämmelser

Artikel 32. *Ratifikation, godtagande och godkännande.* Denna konvention ska ratificeras, godtas eller godkännas av stater som är

medlemmar i Unesco i enlighet med deras konstitutionella förfaranden.

Ratifikations- godtagande- och godkännandeinstrument ska deponeras hos Unescos generaldirektör.

Artikel 33. *Anslutning.* Denna konvention ska vara öppen för anslutning av alla stater som inte är medlemmar i Unesco och som av organisationens generalkonferens bjuds in att ansluta sig till den. Därtill ska konventionen enligt artikel 33.2 vara öppen för anslutning av territorier med fullständigt internt självstyre som erkänts som sådana av Förenta Nationerna men som inte har uppnått fullständig självständighet enligt generalförsamlingens resolution 1514 (XV).

Artikel 34. *Ikraftträdande.* Denna konvention träder i kraft tre månader efter den dag som trettio ratifikations- godtagande- eller anslutningsinstrument har deponerats hos Unesco.

För stater som senare ansluter sig till konventionen träder konventionen i kraft tre månader efter det att staten i fråga deponerat sitt ratifikations- godtagande- eller anslutningsinstrument.

Artikel 35. *Federala eller icke-stalliga konstitutionella författningar.* Artikeln innehåller särskilda bestämmelser angående ovan nämnda arrangemang.

Artikel 36. *Uppsägning.* Varje part kan säga upp konventionen genom ett skriftligt meddelande till Unescos generalsekreterare. Uppsägningen träder i kraft tolv månader efter mottagandet av den skriftliga uppsägningen. Parternas ekonomiska förpliktelser upphör först sedan uppsägningen trätt i kraft.

Artikel 37. *Depositarie.* Enligt artikeln ska Unescos generaldirektör underrätta de stater som är medlemmar av organisationen samt andra parter om deponering av alla ratifikations- godtagande- och godkännande- och anslutningsinstrument samt om uppsägningar.

Artikel 38—40. *Ändringar, giltiga texter och registrering.* I artikel 38 ingår bestämmelser om konventionens ändrings-, godtagande- respektive godkännandeförfarande samt om förfarandet för deras ikraftträdande. Bestämmelserna motsvarar de sedvanliga bestämmelserna inom Unescos konventioner.

I artikel 39 räknas de sex språk upp på vilka det finns versioner av konventionen som samtliga är lika giltiga.

Enligt artikel 40 ska konventionen registreras hos FN:s sekretariat.

2 Ikraftträdande

Konventionen har trätt i kraft den 20 juni 2006, efter att 30 ratifikations-, godkännande- eller anslutningsdokument deponerats hos Unesco.

För Finlands del träder konventionen i kraft tre månader efter att Finlands godkännandeinstrument deponerats hos Unescos generaldirektör.

Om ett fördrag eller annan internationell förpliktelse som innehåller en fråga som faller inom området för landskapets lagstiftning eller står i strid med självstyrelselagen ska träda i kraft på Åland, krävs lagtingets bifall till den författning genom vilken bestämmelsen träder i kraft. Konventionen hänför sig till kulturens område samt till arkiv- och biblioteksväsendet, vilka enligt 18 § 14 punkten i Ålands självstyrelselag (1144/1991) faller under landskapets lagstiftningsbehörighet. Konventionen innehåller inga bestämmelser som ska sättas i kraft genom lag. Eftersom Ålands lagtings bifall dock på grund av ikraftträdelsebestämmelsen är nödvändigt för att konventionen ska träda i kraft i landskapet Åland, bör lagtingets bifall inhämtas för att förordningen om ikraftsättandet av konventionen ska träda i kraft på Åland.

3 Behov av riksdagens godkännande samt behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande bland annat för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens samtycke. Sådana bestämmelser som av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande omfattar bland annat internationella förpliktelser som har bindande konsekvenser för riksdagens budgetbefogenheter (GrUU 45/2000 rd).

De ekonomiska konsekvenser som konventionen förpliktar till gäller konventionens tillämpning samt varje parts förpliktelse att i enlighet med artikel 26 minst vartannat år till den genom konventionen upprättade fonden för det immateriella kulturarvet betala ett bidrag som uppgår till högst en procent av ifrågavarande parts bidrag till Unescos ordinarie budget. Finlands årliga medlemsavgift till Unesco är cirka 1 600 000 euro. Beloppet på den avgift som minst vartannat år ska betalas till ovan nämnda fond uppskattas sålunda uppgå till cirka 16 000 euro. De kostnader avgiften föranleder ska enligt förslaget riktas till statsbudgetens moment 29.01.66, Bidrag till internationella organisationer. Trots att kravet på att betala medlemsavgiften i och för sig är bindande för riksdagens budgetbefogenheter, anses riksdagens samtycke inte krävas för att Finland ska förbinda sig till bestämmelsen, eftersom avgiften endast föranleder Finland kostnader som är av ringa och upprepad art och kan finansieras inom ramen för nuvarande anslagsnivå för moment 29.01.66. Det är dock en tolkningsfråga huruvida riksdagens samtycke krävs för godkännandet av bestämmelser av ovan nämnda slag, som förpliktar staten att betala en medlemsavgift av ringa och upprepad art, och detta har betydelse också med tanke på godkännandet av andra motsvarande internationella förpliktelser. Därför vore det bra om propositionen togs upp i grundlagsutskottet.

Däremot krävs riksdagens samtycke i fråga om de kostnader konventionens tillämpning förpliktar till. Det gäller framför allt kraven i artikel 11 på dokumentering och förteckningar över det immateriella kulturarvet, vilket inte hittills genomförts i Finland i den omfattning som förutsätts i konventionen. Kostnaderna för konventionens tillämpning väntas uppgå till 124 000 euro per år, och ska enligt förslaget riktas till moment 29.80.50 i statsbudgeten.

Konventionen innehåller inga bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i dess 94 § 2 mom., andra meningen. Enligt regeringens uppfattning kan konventionen således godkännas med enkel majoritet.

Med anledning av vad som ovan anförts samt i enlighet med grundlagens 94 § föreslås

att riksdagen godkänner konventionen om tryggnad av det immateriella kulturarvet, som ingicks i Paris den 17 oktober 2003.

Helsingfors den 17 september 2012

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

JUTTA URPIAINEN

Kultur- och idrottsminister *Paavo Arhinmäki*

*Bilaga***KONVENTION OM TRYGGANDE AV
DET IMMATERIELLA
KULTURARVET**

Generalkonferensen för Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur, nedan kallad Unesco, som håller sitt trettioandra möte i Paris från den 29 september till den 17 oktober 2003,

som hänvisar till gällande internationella instrument om mänskliga rättigheter, särskilt 1948 års allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, 1966 års internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och 1966 års internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter,

som anser att det immateriella kulturarvet är av stor betydelse för kulturell mångfald och en garanti för hållbar utveckling, som det understryks i Unescos rekommendation om bevarande av traditionsenlig kultur och folklöre 1989, i Unescos allmänna förklaring om kulturell mångfald 2001 och i Istanbuldeklarationen 2002, som antogs av kulturministrarnas tredje rundabordsmöte,

som anser att det finns ett starkt ömsesidigt beroende mellan det immateriella kulturarvet och det materiella kultur- och naturarvet,

som erkänner att den pågående globaliseringen och de sociala förändringarna, tillsammans med de nya förutsättningar som skapas för dialog mellan lokalsamhällen, inbegripet intolerans, även allvarligt hotar att försämra, skingra och förstöra det immateriella kulturarvet, särskilt till följd av en brist på resurser för att trygga detta arv,

som är medveten om den allmänna önskan om och det gemensamma intresset av att trygga mänsklighetens immateriella kulturarv,

som erkänner att lokalsamhällen, särskilt ursprungsbefolkningarnas lokalsamhällen, grupper och i vissa fall enskilda personer spelar en väsentlig roll för framställningen, trygandet, underhållet och omskapandet av det

**CONVENTION FOR THE SAFE-
GUARDING OF THE INTANGIBLE
CULTURAL HERITAGE**

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

Referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

Considering the importance of the intangible cultural heritage as a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

Considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

Recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

Being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

Recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and recreation of the intangible cul-

immateriella kulturarvet och därigenom bidrar till att berika den kulturella mångfalden och den mänskliga kreativiteten,

som konstaterar att Unescos verksamhet är av stor betydelse när det gäller att upprätta normativa instrument till skydd för kulturarvet, särskilt 1972 års konvention om skydd för världens kultur- och naturarv,

som vidare konstaterar att det ännu inte finns något bindande multilateralt instrument om tryggheten av det immateriella kulturarvet,

som anser att gällande internationella avtal, rekommendationer och resolutioner om kultur- och naturarvet i själva verket måste utökas och kompletteras med nya bestämmelser om det immateriella kulturarvet,

som anser att det finns ett behov av att bygga upp ett bättre medvetande, särskilt bland de yngre generationerna, om betydelsen av det immateriella kulturarvet och dess trygghet,

som anser att det internationella samfundet och parterna i denna konvention tillsammans bör bidra till tryggheten av detta arv i en anda av samarbete och ömsesidighet,

som erinrar om Unescos program om det immateriella kulturarvet, särskilt förklaringen om mästerverk som ingår i mänsklighetens muntliga och immateriella kulturarv,

som anser att det immateriella kulturarvet har en ovärderlig roll när det gäller att föra människor närmare varandra och främja utbyte och förståelse mellan dem,

antar denna konvention den 17 oktober 2003.

I. Allmänna bestämmelser

Artikel 1 – Konventionens syften

Denna konventions syften är

- (a) att trygga det immateriella kulturarvet,
- (b) att säkerställa att berörda lokalsamhällets, grupper och enskilda personers immateriella kulturarv respekteras,
- (c) att höja medvetandet på lokal, nationell

tural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

Noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

Noting further that no binding multilateral instrument as yet exists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,

Considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,

Considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,

Considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,

Recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,

Considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,

Adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003.

I. General provisions

Article 1 – Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

- (a) to safeguard the intangible cultural heritage;
- (b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;
- (c) to raise awareness at the local, national

och internationell nivå om det immateriella kulturarvets betydelse och säkerställa uppskattningen av det,

(d) att främja internationellt samarbete och bistånd.

Artikel 2 – Definitioner

I denna konvention avses med

1. immateriellt kulturarv: sedvänjor, framställningar, uttryck, kunskap, färdigheter – liksom tillhörande tillvägagångssätt, ändamål, artefakter och kulturella miljöer - som lokalsamhällen, grupper och i vissa fall enskilda personer erkänner som en del av sitt kulturarv. Detta immateriella kulturarv, som överförs från generation till generation, omskapas ständigt av lokalsamhällen och grupper i samspel med omgivningen och naturen och i förhållande till historien och ger dem en känsla av identitet och kontinuitet, och främjar därigenom respekten för kulturell mångfald och mänsklig kreativitet. För de syften som avses i denna konvention ska endast beaktas sådant immateriellt kulturarv som är förenligt med gällande instrument om mänskliga rättigheter och med de krav som ställs på ömsesidig respekt mellan lokalsamhällen, grupper och enskilda personer och på hållbar utveckling.

2. Det immateriella kulturarvet enligt definitionen i punkt 1 förekommer bland annat inom följande områden:

(a) Muntliga traditioner och uttryck, däribland språket som förmedlare av det immateriella kulturarvet.

(b) Scenkonsterna.

(c) Sociala sedvänjor, riter och högtider.

(d) Kunskap och sedvänjor rörande naturen och universum.

(e) Traditionell hantverksskicklighet.

3. tryggande: åtgärder som syftar till att säkerställa det immateriella kulturarvets fortbestånd, däribland identifiering, dokumentering, forskning, bevarande, skydd, främjande, förbättring, överföring, särskilt genom formell och icke-formell utbildning, samt förnyelse av de olika aspekterna av detta arv.

4. konventionsstat: en stat som är bunden

and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;

(d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Convention,

1. The “intangible cultural heritage” means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.

2. The “intangible cultural heritage”, as defined in paragraph 1 above, is manifested inter alia in the following domains:

(a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;

(b) performing arts;

(c) social practices, rituals and festive events;

(d) knowledge and practices concerning nature and the universe;

(e) traditional craftsmanship.

3. “Safeguarding” means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and non-formal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.

4. “States Parties” means States which are

av denna konvention och för vilken konventionen har trätt i kraft.

5. Konventionen gäller på motsvarande sätt de territorier som avses i artikel 33, som blir parter i konventionen i enlighet med bestämmelserna i den artikeln. I så måtto omfattar termen konventionsstat också dessa territorier.

Artikel 3 – Förhållande till andra internationella instrument

Ingen bestämmelse i denna konvention ska tolkas så att

(a) den förändrar statusen för eller minskar skyddsnivån enligt 1972 års konvention om skydd för världens kultur- och naturarv för objekt som ingår i världsarvet, och som det immateriella kulturarvet är direkt knutet till eller

(b) den påverkar en konventionsstats rättigheter och skyldigheter enligt ett för den staten bindande internationellt instrument som avser immateriella rättigheter eller utnyttjande av biologiska eller ekologiska resurser.

II. Konventionens organ

Artikel 4 – Konventionsstaternas generalförsamling

1. Härmed inrättas konventionsstaternas generalförsamling, nedan kallad generalförsamlingen. Generalförsamlingen är denna konventions högsta beslutande organ.

2. Generalförsamlingen ska sammanträda i ordinarie möte vartannat år. Den får sammanträda i extraordinarie möten om den själv beslutar det eller på begäran av den mellanstatliga kommittén för tryggnad av det immateriella kulturarvet eller av minst en tredjedel av konventionsstaterna.

3. Generalförsamlingen ska anta sin egen arbetsordning.

Artikel 5 – Mellanstatliga kommittén för tryggnad av det immateriella kulturarvet

1. En mellanstatlig kommitté för tryggnad

bound by this Convention and among which this Convention is in force.

5. This Convention applies mutatis mutandis to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that Article. To that extent the expression "States Parties" also refers to such territories.

Article 3 – Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

(a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the intangible cultural heritage is directly associated; or

(b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

II. Organs of the Convention

Article 4 – General Assembly of the States Parties

1. A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as "the General Assembly". The General Assembly is the sovereign body of this Convention.

2. The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.

3. The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Article 5 – Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1. An Intergovernmental Committee for the

av det immateriella kulturarvet, nedan kallad kommittén, inrättas härmed inom Unesco. Den ska bestå av företrädare för 18 konventionsstater, vilka väljs av de konventionsstater som sammanträder i generalförsamlingen, när konventionen har trätt i kraft enligt artikel 34.

2. Antalet stater som är medlemmar av kommittén ska utökas till 24 när antalet konventionsstater uppgår till 50.

Artikel 6 – Val och mandatperiod för medlemmar av kommittén

1. Principerna om rättvis geografisk fördelning och rotation ska följas vid val av medlemmar till kommittén.

2. Kommitténs medlemmar ska väljas för en period av fyra år av de konventionsstater som sammanträder i generalförsamlingen.

3. Mandatperioden för hälften av kommitténs medlemmar som utsetts vid det första valet ska dock begränsas till två år. Dessa medlemmar utses genom lottdragning vid det första valet.

4. Generalförsamlingen ska vartannat år förnya hälften av kommitténs medlemmar.

5. Generalförsamlingen ska även välja så många medlemmar till kommittén som krävs för att besätta vakanser.

6. En medlem av kommittén får inte väljas för två på varandra följande mandatperioder.

7. Medlemmarna av kommittén ska som sina företrädare utse personer med hög kompetens inom de olika områden som ingår i det immateriella kulturarvet.

Artikel 7 – Kommitténs uppgifter

Utan att det påverkar kommitténs övriga bemyndiganden enligt konventionen har den följande uppgifter:

(a) Att främja konventionens syften samt uppmuntra och övervaka dess tillämpning.

(b) Att ge anvisningar om bästa praxis och ge rekommendationer om åtgärder för att

Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as “the Committee”, is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.

2. The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

Article 6 – Election and terms of office of States Members of the Committee

1. The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.

2. States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.

3. However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.

4. Every two years, the General Assembly shall renew half of the States Members of the Committee.

5. It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.

6. A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.

7. States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7 – Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

(a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;

(b) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the

trygga det immateriella kulturarvet.

(c) Att utforma och för godkännande underställa generalförsamlingen förslag beträffande användningen av fondens medel i enlighet med artikel 25.

(d) Att söka medel för att öka sina tillgångar och vidta nödvändiga åtgärder i detta syfte i enlighet med artikel 25.

(e) Att utforma förslag till anvisningar för tillämpningen av denna konvention och underställa dessa generalförsamlingen för godkännande.

(f) Att i enlighet med artikel 29 granska konventionsstaternas rapporter och göra en sammanställning av dem för generalförsamlingen.

(g) Att i enlighet med de objektiva urvalskriterier som ska utarbetas av kommittén och godkännas av generalförsamlingen pröva och besluta om framställningar från konventionsstaterna avseende

(i) upptagande i förteckningarna och bland förslagen enligt artiklarna 16-18 och

(ii) beviljande av internationellt bistånd i enlighet med artikel 22.

Artikel 8 – Kommitténs arbetsformer

1. Kommittén ansvarar inför generalförsamlingen och ska rapportera all verksamhet och alla beslut till den.

2. Kommittén ska anta sin egen arbetsordning med två tredjedels majoritet av medlemmarna.

3. Kommittén kan tillfälligtvis inrätta de rådgivande organ som den anser nödvändiga för att fullgöra sina uppgifter.

4. Kommittén kan bjuda in offentliga och privata organ samt enskilda personer med erkänd kompetens inom det immateriella kulturarvets olika områden för samråd i särskilda frågor.

Artikel 9 – Ackreditering av rådgivande organisationer

1. Kommittén ska lämna generalförsamlingen förslag till ackreditering av icke-

safeguarding of the intangible cultural heritage;

(c) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;

(d) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;

(e) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;

(f) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and to summarize them for the General Assembly;

(g) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:

(i) inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18;

(ii) the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8 – Working methods of the Committee

1. The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.

2. The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.

3. The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.

4. The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private persons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

Article 9 – Accreditation of advisory organizations

1. The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of non-

statliga organisationer med erkänd kompetens inom området för det immateriella kulturarvet, vilka ska fungera som rådgivare till kommittén.

2. Kommittén ska också lämna förslag till generalförsamlingen om kriterier och former för ackrediteringen.

Artikel 10 – Sekretariatet

1. Unescos sekretariat ska biträda kommittén.

2. Sekretariatet ska förbereda generalförsamlingens och kommitténs dokumentation och utarbeta förslag till dagordning för deras möten samt se till att besluten verkställs.

III. Tryggande av det immateriella kulturarvet på nationell nivå

Artikel 11 – Konventionsstaternas roll

Varje konventionsstat ska

(a) vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa tryggheten av det immateriella kulturarv som finns inom dess territorium,

(b) i enlighet med artikel 2.3 identifiera och definiera de olika inslag av immateriellt kulturarv som finns inom statens territorium i samråd med lokalsamhällen, grupper och berörda icke-statliga organisationer.

Artikel 12 – Förteckningar

1. För att säkerställa identifiering i syfte att trygga det immateriella kulturarvet ska varje konventionsstat, på ett sätt som är anpassat efter egna förhållanden, upprätta en eller flera förteckningar över det immateriella kulturarv som finns inom dess territorium. Dessa förteckningar ska regelbundet aktualiseras.

2. I de periodiska rapporter som konventionsstaterna avger till kommittén i enlighet med artikel 29 ska vederbörliga uppgifter om sådana förteckningar ingå.

Artikel 13 – Övriga åtgärder för tryggande av det immateriella kulturarvet

Varje konventionsstat ska, för att säkerstäl-

governmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.

2. The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

Article 10 – The Secretariat

1. The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.

2. The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

III. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the national level

Article 11 – Role of States Parties

Each State Party shall:

(a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;

(b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant nongovernmental organizations.

Article 12 – Inventories

1. To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.

2. When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

Article 13 – Other measures for safeguarding

To ensure the safeguarding, development

la tryggheten, utvecklingen och främjandet av det immateriella kulturarv som finns inom dess territorium, sträva efter att

(a) bedriva en politik som syftar till att främja det immateriella kulturarvets funktion i samhället och införliva tryggheten av detta arv i samhällsplaneringen.

(b) utse eller inrätta ett eller flera behöriga organ för tryggheten av det immateriella kulturarv som finns inom dess territorium.

(c) främja vetenskapliga, tekniska och konstnärliga undersökningar och forskningsmetoder i syfte att åstadkomma ett effektivt tryggheten av det immateriella kulturarvet, särskilt sådant arv som är hotat.

(d) vidta lämpliga rättsliga, tekniska, administrativa och ekonomiska åtgärder som syftar till att

(i) främja inrättandet av eller satsningar på organ för utbildning i hur det immateriella kulturarvet bör hanteras och hur det överförs via sådana fora och miljöer där det framförs eller kommer till uttryck,

(ii) säkerställa tillgängligheten till detta kulturarv samtidigt som sedvanan beträffande tillgängligheten till vissa aspekter av detta kulturarv respekteras och

(iii) inrätta organ för dokumentation av det immateriella kulturarvet samt underlätta tillgängligheten till dessa.

Artikel 14 – Utbildning, medvetandegörande och kapacitetsuppbyggnad

Konventionsstaterna ska med alla lämpliga medel sträva efter att

(a) säkerställa erkännandet av, respekten för och befrämjandet av det immateriella kulturarvet i samhället, särskilt genom

(i) program för utbildning, medvetandegörande och information riktad till allmänheten, särskilt till ungdomar,

(ii) särskilda utbildningsprogram inom de berörda lokalsamhällena och grupperna,

(iii) aktiviteter för kapacitetsuppbyggnad i syfte att trygga det immateriella kulturarvet, särskilt bevarandefrågor och forskning och

and promotion of the intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

(a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;

(b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;

(c) foster scientific, technical and artistic studies, as well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;

(d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:

(i) fostering the creation or strengthening of institutions for training in the management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof;

(ii) ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage;

(iii) establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

Article 14 – Education, awareness-raising and capacity-building

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

(a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:

(i) educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people;

(ii) specific educational and training programmes within the communities and groups concerned;

(iii) capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research; and

(iv) informella metoder för kunskapsöverföring.

(b) hålla allmänheten informerad om det hot som det immateriella kulturarvet är utsatt för och om de aktiviteter som pågår i syfte att tillämpa denna konvention.

(c) främja utbildning i syfte att skydda sådana natur- och minnesmiljöer som behövs för att det immateriella kulturarvet ska kunna komma till uttryck.

Artikel 15 – Lokalsamhällens, grupper och enskilda personers deltagande

Varje konventionsstat ska, inom ramen för sina åtgärder för att trygga det immateriella kulturarvet, arbeta aktivt för att lokalsamhällen, grupper och, i tillämpliga fall, enskilda personer som skapar, underhåller och överför detta arv ska vara delaktiga och ges inflytande i dess hantering.

IV. Tryggande av det immateriella kulturarvet på internationell nivå

Artikel 16 – En representativ förteckning över mänsklighetens immateriella kulturarv

1. Kommittén ska på förslag av berörda konventionsstater upprätta, aktualisera och offentliggöra en representativ förteckning över mänsklighetens immateriella kulturarv för att detta arv ska bli mer synligt och för att höja medvetandet om dess betydelse samt för att främja en dialog där kulturell mångfald respekteras.

2. Kommittén ska utforma kriterierna för upprättandet, aktualiseringen och offentliggörandet av förteckningen över det immateriella kulturarvet. Kriterierna ska underställas generalförsamlingen för godkännande.

Artikel 17 – Förteckning över det immateriella kulturarv vars tryggande kräver omedelbara åtgärder

1. I avsikt att vidta lämpliga åtgärder för tryggande av det immateriella kulturarvet ska kommittén upprätta, aktualisera och offentliggöra en förteckning över immateriellt kulturarv som kräver omedelbara åtgärder och ta

(iv) non-formal means of transmitting knowledge;

(b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;

(c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15 – Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to ensure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the international level

Article 16 – Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1. In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.

2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17 – List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1. With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such

upp det i förteckningen på begäran av den berörda konventionsstaten.

2. Kommittén ska utforma och för godkännande förelägga generalförsamlingen kriterierna för upprättandet, aktualiseringen och ofentliggörandet av förteckningen.

3. Vid fall som kräver ytterst brådskande åtgärder - ett begrepp vars objektiva kriterier ska godkännas av generalförsamlingen på förslag av kommittén - får kommittén ta upp ett uttryck för det berörda kulturarvet i en sådan förteckning som avses i punkt 1 i samråd med den berörda konventionsstaten.

Artikel 18 Program, projekt och aktiviteter för tryggnad av det immateriella kulturarvet

1. På förslag av konventionsstaterna och i enlighet med kriterier som kommittén definierar och generalförsamlingen godkänner, ska kommittén regelbundet välja ut och främja nationella, delregionala och regionala program, projekt och aktiviteter för tryggnad av det immateriella kulturarvet som bäst anses leva upp till denna konventions principer och syften med beaktande av utvecklingsländernas särskilda behov.

2. I detta syfte ska kommittén ta emot, pröva och godkänna framställningar om internationellt bistånd från konventionsstater för utformning av sådana förslag.

3. Kommittén ska biträda genomförandet av sådana projekt, program och aktiviteter genom att sprida upplysningar om bästa praxis på det sätt som kommittén ska fastställa.

V. Internationellt samarbete och bistånd

Artikel 19 – Samarbete

1. I denna konvention ska det internationella samarbetet bland annat anses innefatta informations- och erfarenhetsutbyte, gemensamma initiativ och upprättande av en mekanism för bistånd till konventionsstaterna för deras satsningar på att trygga det immateriella kulturarvet.

2. Konventionsstaterna erkänner, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser-

heritage on the List at the request of the State Party concerned.

2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.

3. In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

Article 18 – Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1. On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.

2. To this end, it shall receive, examine and approve requests for international assistance from States Parties for the preparation of such proposals.

3. The Committee shall accompany the implementation of such projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V. International cooperation and assistance

Article 19 – Cooperation

1. For the purposes of this Convention, international cooperation includes, inter alia, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.

2. Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law

na i nationell lagstiftning, sedvanerätt eller sedvänjor, att tryggheten av det immateriella kulturarvet är av allmänt intresse för mänskligheten och åtar sig i detta syfte att samarbeta på bilateral, delregional, regional och internationell nivå.

Artikel 20 – Det internationella biståndets ändamål

Internationellt bistånd får lämnas för dessa ändamål:

(a) Tryggande av sådant arv som är upptaget i förteckningen över immateriellt kulturarv och som kräver brådskande skyddsåtgärder.

(b) Upprättande av förteckningar enligt artikel 11 och 12.

(c) Stöd till program, projekt och aktiviteter som utförs på nationell, delregional och regional nivå i syfte att trygga det immateriella kulturarvet.

(d) Andra ändamål som kommittén anser nödvändiga.

Artikel 21 – Former för internationellt bistånd

Det bistånd som kommittén beviljar en konventionsstat ska lämnas i enlighet med de anvisningar som förutses i artikel 7 och den överenskommelse som det hänvisas till i artikel 24. Biståndet kan ha följande form:

(a) Utredningar om olika aspekter av trygghande.

(b) Tillhandahållande av experter och yrkesutövare.

(c) Utbildning av all nödvändig personal.

(d) Utarbetande av normer och andra åtgärder.

(e) Uppbyggnad och drift av infrastruktur.

(f) Tillhandahållande av utrustning och sakkunskap.

(g) Andra former av ekonomiskt och tekniskt bistånd, däribland, om det är lämpligt, beviljande av lån till låg ränta och donationer.

Artikel 22 – Villkor för internationellt bistånd

1. Kommittén ska utveckla ett förfarande

and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

Article 20 – Purposes of international assistance

International assistance may be granted for the following purposes:

(a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;

(b) the preparation of inventories in the sense of Articles 11 and 12;

(c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;

(d) any other purpose the Committee may deem necessary.

Article 21 – Forms of international assistance

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:

(a) studies concerning various aspects of safeguarding;

(b) the provision of experts and practitioners;

(c) the training of all necessary staff;

(d) the elaboration of standard-setting and other measures;

(e) the creation and operation of infrastructures;

(f) the supply of equipment and know-how;

(g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

Article 22 – Conditions governing international assistance

1. The Committee shall establish the pro-

för prövning av framställningar om internationellt bistånd och ange vilka uppgifter som ska ingå i dessa, såsom planerade åtgärder, erforderliga insatser och en uppskattning av kostnaderna.

2. I brådskande fall ska framställningar om bistånd prövas av kommittén med förtur.

3. Kommittén ska genomföra de undersökningar och samråd som bedöms vara nödvändiga för beslutsfattandet.

Artikel 23 – Framställningar om internationellt bistånd

1. En konventionsstat får göra en framställning till kommittén om internationellt bistånd för att trygga det immateriella kulturarv som finns inom dess territorium.

2. En sådan framställning får också göras gemensamt av två eller flera konventionsstater.

3. Framställningen ska innehålla de uppgifter som anges i artikel 22.1 och nödvändig dokumentation.

Artikel 24 – Mottagande konventionsstaters roll

1. I enlighet med bestämmelserna i denna konvention ska det internationella biståndet regleras enligt en överenskommelse mellan den mottagande konventionsstaten och kommittén.

2. Utgångspunkten är att den mottagande konventionsstaten, utifrån sina resurser, ska bidra till kostnaderna för de åtgärder för tryggnad av det immateriella kulturarvet för vilka internationellt bistånd lämnas.

3. Den mottagande konventionsstaten ska avge en rapport till kommittén om hur det bistånd, som har mottagits för att trygga det immateriella kulturarvet, har använts.

VI. Fond för det immateriella kulturarvet

Artikel 25 – Fondens struktur och tillgångar

1. Härmed upprättas en ”Fond för tryggnad av det immateriella kulturarvet”, nedan

cedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.

2. In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a matter of priority.

3. In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

Article 23 – Requests for international assistance

1. Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.

2. Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.

3. The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

Article 24 – Role of beneficiary States Parties

1. In conformity with the provisions of this Convention, the international assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.

2. As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share the cost of the safeguarding measures for which international assistance is provided.

3. The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI. Intangible Cultural Heritage Fund

Article 25 – Nature and resources of the Fund

1. A “Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”, hereinafter re-

kallad fonden.

2. Fonden ska bestå av fondmedel enligt Unescos finansreglemente.

3. Fondens tillgångar ska bestå av

- (a) bidrag från konventionsstaterna,
- (b) medel som anvisats för ändamålet av Unescos generalkonferens,
- (c) bidrag, donationer eller legat från

- (i) andra stater,
- (ii) organisationer och program i Förenta nationernas system, särskilt Förenta nationernas utvecklingsprogram (UNDP), samt andra internationella organisationer,

(iii) offentliga eller privata organ eller enskilda personer,

(d) eventuell ränta på fondmedel,

(e) medel från insamlingar och intäkter från evenemang som anordnas till förmån för fonden och

(f) alla andra tillgångar som är tillåtna enligt fondens stadga, som ska utarbetas av kommittén.

4. Beslut om kommitténs användning av tillgångarna ska fattas på grundval av riktlinjer antagna av generalförsamlingen.

5. Kommittén får ta emot bidrag och andra former av bistånd för allmänna eller särskilda ändamål som hänför sig till bestämda projekt, under förutsättning att de har godkänts av kommittén.

6. Bidrag till fonden får inte förenas med politiska, ekonomiska eller andra villkor som är oförenliga med denna konventions syften.

Artikel 26 – Konventionsstaternas bidrag till fonden

1. Utan att det inverkar på frivilliga tilläggsbidrag åtar sig konventionsstaterna att minst vartannat år till fonden betala ett bidrag vars storlek, i form av en enhetlig procentsats som är gemensam för alla stater, ska fastställas av generalförsamlingen. Generalförsamlingens beslut ska fattas med enkel majoritet av närvarande och röstande konventionsstater som inte har avgivit en förklaring enligt punkt

ferred to as “the Fund”, is hereby established.

2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.

3. The resources of the Fund shall consist of:

- (a) contributions made by States Parties;
- (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
- (c) contributions, gifts or bequests which may be made by:

- (i) other States;
- (ii) organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations;

(iii) public or private bodies or individuals;

(d) any interest due on the resources of the Fund;

(e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;

(f) any other resources authorized by the Fund’s regulations, to be drawn up by the Committee.

4. The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.

5. The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.

6. No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26 – Contributions of States Parties to the Fund

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties

2 i denna artikel. En konventionsstats bidrag får under inga omständigheter överstiga 1 procent av dess bidrag till Unescos ordinarie budget.

2. Varje stat som avses i artikel 32 eller 33 i denna konvention kan dock när den deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument förklara att den inte ska vara bunden av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel.

3. En konventionsstat som har avgivit en förklaring enligt punkt 2 i denna artikel ska sträva efter att återta denna genom att underätta Unescos generaldirektör. Återtagandet av förklaringen träder dock inte i kraft med avseende på den statens obligatoriska bidrag förrän den dag då den påföljande generalförsamlingen öppnas.

4. För att kommittén effektivt ska kunna planera sin verksamhet ska bidragen från konventionsstater som har avgivit en förklaring enligt punkt 2 i denna artikel betalas regelbundet minst vartannat år och i möjligaste mån motsvara de bidrag de skulle ha betalat om de hade varit bundna av bestämmelserna i punkt 1.

5. En konventionsstat som är i dröjsmål med betalningen av sitt obligatoriska eller frivilliga bidrag för det löpande året och för det omedelbart föregående kalenderåret ska inte kunna väljas till medlem av kommittén. Denna bestämmelse gäller dock inte det första valet. Mandattiden för en sådan stat som redan är medlem av kommittén ska upphöra vid det val som avses i artikel 6.

Artikel 27 – Frivilliga ytterligare bidrag till fonden

Konventionsstater som önskar lämna frivilliga bidrag utöver dem som avses i artikel 26 ska så snart som möjligt meddela kommittén så att den kan planera sin verksamhet med hänsyn till detta.

present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.

2. However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

3. A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.

4. In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27 – Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its operations accordingly.

Artikel 28 – Internationella insamlingskampanjer

Konventionsstaterna ska i möjligaste mån stödja internationella insamlingskampanjer som anordnas till förmån för fonden under beskydd av Unesco.

VII. Rapporter

Artikel 29 – Rapporter från konventionsstaterna

Med beaktande av de former och den periodicitet som kommittén bestämmer, ska konventionsstaterna avge en rapport till kommittén om de lagstiftande, administrativa och andra åtgärder som vidtagits för denna konventions tillämpning.

Artikel 30 – Rapporter från kommittén

1. Kommittén ska, med utgångspunkt i sin verksamhet och på grundval av konventionsstaternas rapporter enligt artikel 29, avge en rapport till generalförsamlingen vid varje möte.

2. Unescos generalkonferens ska tillställas denna rapport.

VIII. Övergångsbestämmelse

Artikel 31 – Förhållandet till förklaringen om mästerverk som ingår i mänsklighetens muntliga och immateriella kulturarv

1. Innan denna konvention träder i kraft ska kommittén ta upp de mästerverk som förklaras ingå i mänsklighetens muntliga och immateriella kulturarv i förteckningen över mänsklighetens immateriella kulturarv.

2. Upptagandet av dessa mästerverk i förteckningen över mänsklighetens immateriella kulturarv ska inte på något sätt påverka kriterierna för framtida införanden som beslutas enligt artikel 16.2.

3. Inga ytterligare förklaringar kommer att göras efter denna konventions ikraftträdande.

Article 28 – International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII. Reports

Article 29 – Reports by the States Parties

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30 – Reports by the Committee

1. On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall submit a report to the General Assembly at each of its sessions.

2. The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII. Transitional clause

Article 31 – Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity

1. The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed “Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity” before the entry into force of this Convention.

2. The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity shall in no way prejudice the criteria for future inscriptions decided upon in accordance with Article 16, paragraph 2.

3. No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX. Slutbestämmelser*Artikel 32 – Ratifikation, godtagande och godkännande*

1. Denna konvention ska ratificeras, godtas eller godkännas av stater som är medlemmar i Unesco i enlighet med deras respektive konstitutionella förfaranden.

2. Ratifikations-, godtagande- och godkännandeinstrument ska deponeras hos Unescos generaldirektör.

Artikel 33 – Anslutning

1. Denna konvention ska vara öppen för anslutning av alla stater som inte är medlemmar i Unesco och som av organisationens generalkonferens bjuds in att ansluta sig till den.

2. Konventionen ska även vara öppen för anslutning av territorier med fullständigt internt självstyre som erkänts som sådana av Förenta nationerna men som inte har uppnått fullständig självständighet enligt generalförsamlingens resolution 1514 (XV) och som har behörighet att besluta om de frågor som omfattas av denna konvention, däribland behörighet att ingå avtal om sådana frågor.

3. Anslutningsinstrumentet ska deponeras hos Unescos generaldirektör.

Artikel 34 – Ikraftträdande

Denna konvention träder i kraft tre månader efter dagen för deponering av det trettionde ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet men endast i förhållande till de stater som har deponerat sina respektive ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument på eller före denna dag. I förhållande till varje annan stat träder konventionen i kraft tre månader efter det att staten i fråga deponerat sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

Artikel 35 – Federala eller icke-enhetliga konstitutionella författningar

Följande bestämmelser ska gälla för kon-

IX. Final clauses*Article 32 – Ratification, acceptance or approval*

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 33 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34 – Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35 – Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to

ventionsstater som har en federal eller icke-enhetlig författning:

(a) Vad beträffar bestämmelser i denna konvention vars genomförande faller under den federala eller centrala lagstiftande myndighets jurisdiktion, ska den federala eller centrala regeringens skyldigheter vara desamma som för de konventionsstater som inte är förbundsstater.

(b) Vad beträffar bestämmelserna i denna konvention vars genomförande faller under enskilda delstaters, länders, provinser eller kantoners jurisdiktion som enligt sin federala författning inte har skyldighet att stifta lagar, ska den federala regeringen upplysa de behöriga myndigheterna i sådana stater, länder, provinser eller kanton om nämnda bestämmelser och rekommendera att de antas.

Artikel 36 – Uppsägning

1. Varje konventionsstat kan säga upp konventionen.

2. Uppsägning ska ske genom ett skriftligt dokument, som ska deponeras hos Unescos generaldirektör.

3. Uppsägningen träder i kraft tolv månader efter mottagandet av den skriftliga uppsägningen. Den ska inte på något sätt inverka på den uppsägande statens ekonomiska förpliktelser förrän den dag då uppsägningen träder i kraft.

Artikel 37 – Depositarie

Unescos generaldirektör ska i egenskap av depositarie för denna konvention underrätta de stater som är medlemmar av organisationen, de stater som inte är medlemmar av organisationen som avses i artikel 33 samt Förenta nationerna om deponering av alla ratifikations-, godtagande-, godkännande- och avslutningsinstrument som avses i artikel 32 och 33 och om uppsägningar enligt artikel 36.

Artikel 38 – Ändringar

1. En konventionsstat får genom skriftligt meddelande till Unescos generaldirektör före-

States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

(a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;

(b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 36 – Denunciation

1. Each State Party may denounce this Convention.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.

3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 37 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38 – Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General,

slå ändringar i konventionen. Generaldirektören ska delge alla konventionsstater ändringsförslagen. Om minst hälften av konventionsstaterna, inom sex månader från dagen för delgivningen av ändringsförslagen, är positivt inställda till förslagen i sina svar, ska generaldirektören lägga fram ändringsförslagen vid generalförsamlingens nästa möte för diskussion och eventuellt antagande.

2. Ändringar ska antas med två tredjedels majoritet av närvarande och röstande konventionsstater.

3. När ändringar i denna konvention har antagits ska de underställas konventionsstaterna för ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning.

4. Ändringar ska träda i kraft tre månader efter deponeringen av de instrument som avses i punkt 3 i denna artikel av två tredjedelar av konventionsstaterna, men endast för konventionsstater som har ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till ändringarna. Därefter ska ändringen i fråga träda i kraft för varje konventionsstat som ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till den tre månader efter dagen för statens deponering av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande eller anslutningsinstrument.

5. Det förfarande som anges i punkt 3 och 4 ska inte gälla ändringar i artikel 5 rörande antalet medlemmar i kommittén. Dessa ändringar träder i kraft den dag de antas.

6. En stat som tillträtt denna konvention efter ikraftträdandet av ändringar i enlighet med punkt 4 i denna artikel ska, om inte annan avsikt anmäls, anses

(a) som en part i konventionen med dessa ändringar och

(b) som en part i den oförändrade konventionen i förhållande till andra konventionsstater, som inte är bundna av ändringarna.

Artikel 39 – Giltiga texter

Denna konvention har upprättats på arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska, vilka sex texter är lika giltiga.

propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.

2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.

3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.

4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:

(a) as a Party to this Convention as so amended; and

(b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article 39 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Artikel 40 – Registrering

I enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga ska denna konvention registreras hos Förenta nationernas sekretariat på begäran av Unescos generaldirektör.

Article 40 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.